

[Aksel Larsen.]

derved gør mig skyldig i det, man kalder Indiskretion, at det er Offentligheden bekendt, at der har været nogle Forhandlingsmøder mellem Regeringen og Partirepræsentanterne om denne Spareplan — jeg tror i alt tre Møder —, men den nøgne Sandhed er, at der paa disse Møder ikke har været reel Forhandling om en eneste Ting. Jo, een, nemlig hvor meget Dagspressen skulde skære sit Papirforbrug ned; om intet andet har der været reel Forhandling. Vi har faaet forelagt nogle Tal, vi har kritiseret disse Tal, og saa har man sagt, at man havde Tillid til Regeringen eller ikke, men nogen reel Diskussion, endsige Behandling af Regeringens Plan, har der ikke været. Planen staar fuldstændig for Regeringens egen Regning. Det skulde glæde mig, om det Udvalg, der bliver nedsat om denne Sag, har Kompetence til at forhandle reelt om Spareplanen. Det er endda saadan, at hvordan Spareplanen sættes i Værk, og hvordan den virker paa de forskellige Afsnit, ved jeg ikke, til Trods for at jeg har været med til Forhandlingerne med Regeringen. Jeg har hørt noget — ikke fra Regeringen, men fra dem, Spareplanen gaar ud over, og som løber Rigsdagen og Partiernes Formænd paa Dørene for at klage deres Nød. De kommer og fortæller, hvordan Regeringen vil administrere Spareplanen; ad den Vej faar man sine Informationer. Man maa forstaa, at det var yderst vigtigt, at vi i sin Tid stillede vor Forespørgsel, og jeg haaber, at vi dels ved Forhandling her i Salen, dels i Udvalget kan faa virkelige Oplysninger om Spareplanen; for saadanne savnede jeg unægtelig i den højtærede Ministers Fremsettelsestale.

Den Spareplan, vi fik forelagt, bestod af to smaa Stykker Papir med nogle Tal paa, og disse Tal balancerede. Der stod 2404 Mill. Kr. i hver Kolonne, en for Eksport og en anden for Import, og saa var Sagen i Orden. Men nogen som helst Oplysninger gav den ikke, nogen som helst Oversigt gav den ikke, og den gav ikke Indtryk af at være en virkelig udarbejdet Plan.

Saa fik Partierne Lejlighed til at stille Spørgsmaal. Det eneste Parti, der benyttede Lejligheden, var vort Parti. Vi stillede en Del Spørgsmaal, som vi delvis fik besvaret, nogle med rigtige, andre med ufuldstændige

Oplysninger; men der blev ikke diskuteret paa Grundlag af dette. Alt det Materiale, der har staaet til min Raadighed hidtil, har givet mig det Indtryk, at Regeringen i Virkeligheden ikke har haft noget egentligt Grundlag for Udarbejdelsen af sin Plan, men at den egentlig har udarbejdet den efter det ene Princip: at de to Kolonner, Tilgangen af Valuta og Afgangen af Valuta, skal balancere. Det kan selvfølgelig gøres ved Hjælp af en Blyant og et Stykke Papir, men det er ikke en Maade at regulere Landets Erhvervsliv paa.

Hvorledes skulde man lave en Plan? Hvis man vilde lave en Plan af den Art, som Regeringens Plan foregiver at være, maatte man først lave en Produktions- og Forbrugsplan for Landet. Hvad vil man producere? Hvad mener man, det er nødvendigt at forbruge? Derpaa maatte man skaffe sig en ganske nøjagtig Opgørelse af, hvad der findes i Landet af Varebeholdninger, og regne ud, hvor langt de strækker, og derpaa regne ud, dels hvor stor Tilgang af Valuta man kan have, og dels hvad man nødvendigvis maa købe for at holde Produktionen oppe paa det Niveau, man vil holde den paa for at faa frembragt de Varer, man vil have frembragt, og saa foretage Nedskæringerne paa de Felter, hvor Import ikke er strengt nødvendig.

Saa vidt jeg kan se, har Regeringen aldeles ikke gjort dette. Den har ingen Produktionsplan. Den har ingen Fordelingsplan. Og hvad de enkelte Afsnit af dens Plan angaar, staar det lige saa daarligt til.

Maa jeg nævne et Par Eksempler. Først Tekstilvarer. Først foranlediget af vore Spørgsmaal til Regeringen fik man en Opgørelse frem over, hvad der findes af Tekstilvarer i Landet. Det er mig ufatligt, at Regeringen kan tænke sig at nedskære Tekstilimporten med 400 Mill. Kr. uden i Forvejen at undersøge, hvad vi har af Tekstilvarer i Landet. Det var aabenbart ikke sket. Man havde ved Hjælp af en Blyant og et Stykke Papir foretaget denne Nedsikring fra 700 Mill. Kr. til 300 Mill. Kr. Det, der foreligger for mig om Beholdningen af Tekstilvarer her i Landet, er temmelig afskrækkende. Med Hensyn til, hvad der er virkelige Nødvendighedsartikler, staar det meget skralt til.

Saa vidt jeg har kunnet se af Tallene,